



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X, narozen X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem
sídlem Na Pankráci 1618/30, Praha 4

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Soud ukládá žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o žádosti žalobce ze dne 24. 8. 2021 o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8 800 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Štěpána Svátka.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 11. 9. 2024 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, u něhož je dle žaloby vedeno řízení zahájené žádostí žalobce ze dne 24. 8. 2021 o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Žalobce uvedl, že po soudním přezkumu předchozích negativních rozhodnutí ve věci byla věc rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 28. 3. 2024 vrácena žalovanému. Ten doposud rozhodnutí nevydal. Žalobce se s podnětem na ochranu proti nečinnosti žalovaného obrátil na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která opatřením proti nečinnosti ze dne 15. 7. 2024 uložila žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci do 30 dnů od provedení výslechu žalobce, který se konal dne 6. 8. 2024. Ke dni podání žaloby přesto žalovaným rozhodnuto nebylo, ač tomu nebrání žádná překážka.
2. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že popírá oprávněnost žaloby, neboť ve věci provádí veškeré nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. Námitky směřující proti vydanému opatření Komise považuje žalovaný za irelevantní. Žalovaný zaslal dne 19. 9. 2024 zástupci žalobce výzvu k seznámení s podklady, řízení řádně probíhá, jak to plyne ze správního spisu. K dotazu soudu před vydáním tohoto rozsudku žalovaný sdělil, že ve věci nadále rozhodnuto není, když posledními úkony v řízení jsou vyjádření žalobce ze dnů 9. a 10. 10. 2024.
3. Ze správního spisu předloženého žalovaným soud ve shodě s tvrzeními účastníků ověřil, že žádostí žalobce ze dne 24. 8. 2021 bylo u žalovaného zahájeno řízení o prodloužení doby platnosti žalobcovy zaměstnanecké karty. V návaznosti na žádost ve věci v minulosti rozhodoval jak žalovaný, tak Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako odvolací orgán. Po soudním přezkumu ze strany správních soudů byla věc vrácena Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která rozhodnutím ze dne 28. 3. 2024, č. j. MV-170875-19/SO-2022, zrušila prvostupňové rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátila k novému projednání. Na základě tohoto rozhodnutí je žalovaným znovu vedeno řízení v prvním stupni, v jehož rámci si správní orgán I. stupně předvolal žalobce k výslechu na den 6. 8. 2024 a posléze dne 19. 9. 2024 vyzval žalobce k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Řízení dle spisového materiálu i sdělení žalovaného doposud nebylo žádným způsobem skončeno. Tento stav ke dni vydání tohoto rozsudku plyne rovněž z údajů Informačního portálu pro cizince (www.frs.gov.cz/informace-o-stavu-rizeni).
4. Podáním žaloby bylo zahájeno řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v němž se ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
5. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, když ověřil, že žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředky, které správní řád stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, jak předpokládá § 79 odst. 1 s. ř. s. Za takový prostředek k ochraně proti nečinnosti soud v projednávaném případě považuje návrh na provedení opatření proti nečinnosti, s nímž se žalobce před podáním žaloby obrátil na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která na jeho podkladě skutečně opatření proti nečinnosti ze dne 15. 7. 2024 přijala. Z výše uvedeného je však zřejmé, že ani

ve lhůtě stanovené Komisí žalovaný rozhodnutí ve věci nevydal. Za tohoto stavu považuje soud prostředek ochrany proti nečinnosti za řádně vyčerpaný.

6. Podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni podání žalobcovy žádosti (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ministerstvo rozhodne o žádosti ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.
7. Přestože Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ve svém opatření proti nečinnosti, pokud jde o lhůtu k vydání rozhodnutí, pouze obecně odkázala na ustanovení § 71 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, je soud přesvědčen, že v řízení o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty je namístě postupovat ve lhůtách stanovených výše citovaným ustanovením zákona o pobytu cizinců. Toto ustanovení zvlášť upravuje lhůty pro vydání rozhodnutí v cizineckých věcech. Citovaná pasáž hovoří o vydání zaměstnanecké karty, pozdější prodloužení doby její platnosti toto ustanovení speciálně nezmiňuje, nicméně soud nevidí důvod, proč v takovém případě postupovat v jiných lhůtách než při prvotním vydání zaměstnanecké karty. V posuzované věci však nemá tato otázka většího významu, když nečinnost žalovaného je vzhledem k výše popsanému průběhu řízení zcela evidentní, a měla-li by být lhůta pro vydání rozhodnutí stanovena dle § 71 odst. 3 správního řádu, jak uvedla Komise, byl by výsledný závěr o nečinnosti žalovaného shodný.
8. Jen v poslední fázi řízení, kdy je věc opětovně řešena správním orgánem I. stupně, nebylo o žádosti žalobce rozhodnuto ani po téměř tři čtvrtě roce od vrácení věci k žalovanému. Tato prodleva přitom dle obsahu správního spisu nebyla způsobena na straně žalobce (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2021, č. j. 1 Azs 221/2021-32, publ. ve Sbírce NSS pod č. 4284/2022; dostupný na www.nssoud.cz). I pokud by soud předmětnou věc považoval za zvlášť složitý případ, je evidentní, že lhůta pro vydání rozhodnutí zde marně uplynula. To je dále podtrženo tím, že marně uplynula také lhůta pro vydání rozhodnutí stanovená žalovanému nadřízeným orgánem v rámci přijatého opatření proti nečinnosti. Obrana žalovaného, že v řízení řádně postupuje, je z uvedených důvodů lichá. Skutečnost, že řízení není zcela bez procesních úkonů žalovaného, neznamená, že nemůže dojít k porušení zákonného ustanovení o lhůtě pro vydání rozhodnutí, a tedy k nečinnosti žalovaného. K vyjádření žalovaného soud dodává, že žalobce se nijak nevymezoval proti opatření proti nečinnosti Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Pouze konstatoval, že ani povinnost tímto opatřením stanovená splněna nebyla.
9. Vzhledem k uvedenému dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Proto soud postupem podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o předmětné žádosti žalobce ve lhůtě, jejíž délku stanovil jako třicetidenní od právní moci tohoto rozsudku. Učinil tak s přihlédnutím k okolnostem případu, kdy ze spisu není zřejmé, že by vydání rozhodnutí ve věci cokoli bránilo, přičemž delší lhůtu by nebylo možno považovat za přiměřenou. Ve věci soud rozhodoval, aniž by nařídil jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když s tímto postupem oba účastníci v soudem stanovené lhůtě nevyjádřili nesouhlas.
10. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném

případu byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

11. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 2 000 Kč, odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] a náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu). Osvědčení o registraci advokáta k DPH předloženo nebylo. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 8 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 18. listopadu 2024

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu